

LIEFDES-TRIPJE

Wegwezen. Dat is het beste antwoord op relatiegetob, vindt Karin Kuijpers. Samen de paden op, de lanen in.

Om me heen vallen ze bij bosjes. Relaties die het na 25, 30 jaar voor gezien houden.

Het ene huwelijk strandde doordat de man een affaire kreeg met de beste vriendin van zijn vrouw (*goodbye* 25 jaar samenzijn), bij een ander was de koek al jaren op (want geen seks meer) en weer een ander ging er met een Russische rondborstige schone vandoor.

Mijn zegen hebben ze, hoor, daar niet van, maar ik ben toch blij dat al onze pogingen om te scheiden het niet hebben gehaald.

Wegwezen is mijn tip, als het even niet botert in een relatie. Maak samen een voetreis naar Rome, fiets naar Santiago of ga wandelen op een onbewoond eiland in Schotland.

Dat laatste hebben Ruben en ik onlangs gedaan. Hij doet dat al jaren met mannevrienden, maar daagde mij uit. Niet dat ik er zin in had. Ik ben een luxepop, hij is van *no pain, no gain*. Maar tegen een echtgenoot die al jaren de boel draaiende houdt thuis om zijn vrouw als glamourgirl over de wereld te kunnen laten fladderen, kun je geen 'nee' zeggen. Investeren luidt het motto, ook na 32 jaar samen. Dus kreeg ik een rugzak op mijn rug van zeventien kilo met daarin astronautenvoer, een flinterdun matje, een wurgslaapzak en een poncho tegen de regen. Laptop en iPhone moesten thuis blijven want er was toch geen bereik op het Schotse eiland Rhum. Fijne wetenschap, voor een workaholic. Mijn vrienden zag ik lachen: die Karin gaat eraan...

In zes dagen wandelen ontmoetten we slechts twee mensen. We dronken water uit de beek, want wijn was te zwaar om mee te nemen, trotseerden hagelbuien, deden een *Blue Lagoon* op een bergpas, vingen forellen en aten ze met nasi uit een zak met gekookt water, warm gemaakt op een eenpittertje. Hoogst

appetijtelijk voor een culinair journalist. NOT! Ik moet als luxepop natuurlijk veel bezwaren hebben tegen deze vorm van reizen, maar eerlijk... het was fantastisch. Of beter: het was hel en paradijs. De eerste dag van onze wandeltocht regende het onophoudelijk gedurende zes uur, met af en toe een hagelbui om de boel wat op te vrolijken. Op foto's zie ik mezelf als een vierkant Michelinvrouwje met een groene poncho over haar hoofd, een bochel op haar rug van de rugzak en met bruine, vierkante wandelschoenen als remedie tegen de lust.

Het was hel om te slapen op zo'n dun matrasje, hel om 's ochtends dat klereding weer op je rug te hijsen, maar oh, oh, oh, wat is het leuk om met je vent in het zweet een bergpas te

veroveren. En dan boven te zoenen met uitzicht op zee. De vrijheid van samen zijn, 'wij met ons tweeën tegen de natuur'. Moet je vast vijftig voor worden om dat te waarderen. Avontuur bestaat nog, alleen roken we er niet meer bij.

Gelouterd en blij kwamen we terug. Toen was het weer tijd om afscheid te nemen van mijn echtgenoot. Ik moest naar de Rheingau voor een *Thelma & Louise*-reportage met vriendin Claudia (slaaptip: Hotel Meintzinger in Frankenhäusen, www.weingut-meintzinger.de), daarna door naar Parijs voor een interview met make-up artist Peter Philips van Chanel (eettip: Yam'tcha, restaurant met *tea pairings*, +33140260807,) even thuis gedag zeggen om daarna weer in een Infiniti M37S de snelwegen af te zoeven naar Zürich en Crans Montana (dames in goeden doen die op zoek zijn naar een nieuwe auto: die Infiniti is top).

En elke keer als ik naar huis belde, zei ik: 'Schat, hier moeten we echt een keer naartoe.' Maar hij wil niet overal met me mee naar toe. Hij vindt het fijn thuis. Kokkerellen voor zijn kinderen, chillen met de krant. Hij is een huismus. En laat mij uitrazen. Zo fijn...

Lifestyle-journaliste Karin Kuijpers (52) woont met haar man in Vlaardingen. Ze heeft een dochter van 22 en een zoon van 19.

Ik kreeg een rugzak met daarin astronautenvoer, een wurgslaapzak en een poncho

